

PISMA BRALCEV

Kje so hišni sveti?

Ko človek hodi po naši beli Ljubljani, opazi marsikaj zanimivega. Gospodarjenje s stanovanjskimi hišami, na primer, vzdrževanje in nadzor zelenic in parkov, pomanjkljiva propaganda turističnega društva... Stanovanjsko podjetje »Dom«, ki gospodari s stanovanjskimi hišami, potrebuje pomoč in sodelovanje stanovalcev, predvsem prek hišnih svetov. Ker pa stanovalci marsikje tega ne razumejo ali nočejo razumeti, odklanjajo odgovornost članov hišnega sveta in tako ostane hiša brez nadzorstva in brez gospodarja. Predlagam, da se izda predpis za vse stanovalce, ki stanujejo v hišah družbene lastnine, da prevzemajo dolžnosti hišnega sveta obvezno, za mandatno dobo 2 leti izmenično po abecednem redu.

Ko sem že pri stavbah, bi kritiziral tudi nekaj drugega. Večkrat lahko vidimo stavbe, ki jih gradbena podjetja adaptirajo in počistijo, vhodna vrata pa pustijo lepo pri miru in jih pustijo v takšnem stanju, v kakršnem so bila tudi pred 100 leti. Takšna vhodna vrata kljub adaptiranemu posloplju niso nikomur v okras. Čudim se, da se nihče ne zmeni za to. Tak primer je na Celovški cesti št. 62 in 63 ter na Tržni ulici 8 in še marsikje drugje.

Rudolf Rajar, upokojenec

Lažje je preprečevati

V zadnjem času se v dnevnem tisku veliko omenja problematika podvoza na Drenikovi cesti. Vsi želimo, da bi ta problem čimprej in čimbolj ugodno rešili. V raznih občilih je bilo zaslediti, da bo ob podvozu zgrajena štiristezna Drenikova cesta, ki bo imela enako kategorizacijo kot npr. Titova ali Celovška cesta. Izdelan je tudi plan rušenja hiš na Drenikovi cesti, v neki številki Dela je bilo navedenih 11 hiš. Na podlagi tega lahko vidimo, da bo več hiš in blokov ostalo in da bo segala nova cesta blizu le-teh, tako da bo potekal promet takorekoč pod okni in balkoni.

Vprašal bi rad odgovorne planerje in projektante, kako so predvideli zaščito prebivalcev ob novi cesti, vsaj kar zadeva naslednje tri točke: zaščito pred škodljivimi učinki izpušnih plinov, gledano dolgoročno, pri tako planirani aperturi ceste; zaščito pred ropotom, saj so znani merilni rezultati, ki jih je vršil inž. P. Starič na Celovški cesti, kjer je bilo

merilno mesto (stanovanjski blok) oddaljeno od cestišča več kot deset metrov; zaščito pred tresenjem pri težkem prometu, saj je vsem dobro poznan primer Aškerčeve ceste.

Mislím, da je potrebno pri tako veliki in dolgoročni investiciji upoštevati vse momente, pa tudi ravnokar omenjene, ter najti pravočasno najbolj primerno rešitev, oziroma pravočasno informirati občane. Kajti veliko ce-ne je preprečiti, kot pa lečiti!

R. M. Drenikova cesta

Rekreacija invalidov

Društvo invalidov občine Ljubljana-Siška je poskrbelo za vadbo in športno razvedrilo, to je za rekreacijo invalidnih oseb, ne glede na to, ali so člani društva ali ne ter sestavilo naslednji urnik:

KEGLJANJE: vsako sredo od 19. do 21. ure na kegljišču Viator, Celovška 160 (na eni stezi);

STRELJANJE z zračno puško: ob sredah in sobotah od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 10. do 12. ure na strelišču ZRVS Šercerjevo, Kebetova 1;

BALINANJE: vsak delovni dan od 16. ure dalje in ob nedeljah od 9. ure dalje na balinišču Litostroja, Djakovičeva ulica;

ŠAH: vsako sredo od 16. do 18. ure v društveni pisarni, Vodnikova 141 in vsak četrtek od 17. do 19. ure v Mladinskem centru Zgornja Šiška, Vodnikova 141;

NAMIZNI TENIS: prostori za igranje bodo na razpolago šele od septembra dalje v dvorani Partizana, Zgornja Šiška 155.

Ker se je za plavanje in avto rally priglasilo premalo kandidatov, ni bilo moč organizirati v tako kratkem roku primernih krajev za vadbo.

Vsi potrebni športni rekviziti so na voljo ob navedenih urah pri upravljavcih omenjenih športnih objektov, katerim naj udeleženci povedo, da so invalidne osebe s področja občine Šiška ter da imajo pravico do uporabe omenjenih športnih objektov.

Snobizem na Zbiljskem jezeru

Zadnjič sva s prijateljico zavila na Zbilje, kamor zelo rada zahajava. Pustila sva avto na prostoru, pri katerem piše, da je tamkaj »obvezno parkiranje« (čemu potem toliko pločvine ob jezeru?). Pred vasjo sta stala dva fantiča z nekakšnimi vstopnicami v rokah ter ustavljala mimoidoče. Tudi naju sta pozdravila s: »5 dinarjev, prosim!« ...

»Čemu?« sem ju vprašal.

»Tekme so na jezeru. V smučanju na vodi.« Nisem plačal, obljubil sem fantu, da bom že čez nekaj minut nazaj, da ne bom gledal tekmovanja. Popustil je.

Ko sva prišla do jezera, je ob bregu sedelo nekaj zdolgočasenih mladeničev in mladenk v trenirkah (menda gre za kljub Olimpijo). Duhovičili so na račun nerodnežev na smučeh, ki jih je motorni čoln prevažal sem in tja po jezeru. Menda so trenirali skoke in figure. Ni bilo zanimivo in obrnila sva se. Fantiča sem še enkrat pobaral, čemu pobirata vstopnino. Tokrat sta bila kar nekam v zadregi — tudi onadva sta vedela, da gre le za trening in ne za tekmovanje.

Sedaj bi rad vedel nekaj stvari. Prvič: kdo je omogočil Olimpiji, da je vzela jezero v zakup? Kot mi je znano, lahko pobirajo vstopnino le ob tekmovanjih republiškega ali mednarodnega nivoja. Kdo je naročil dvema fantoma, da pobirata denar za to, da smo lahko gledali nekaj padcev in vozičkanje v zabavo in veselje samih klubašev?

In še nekaj: kdo je sploh dovolil, da se je na Zbiljskem jezeru razpasel ta šport snobov (naj bi morda prevažanje z dragim gliserjem s še dražjim bencinom spodbujalo k množični rekreaciji), ki je v veselje peščici smučarjev, povzročila pa prav gotovo veliko škodo tako ribičem, kot turizmu samemu (prestrašeni izletniki v izposojenih čolnih begajo pred hrumečim gliserjem, ki počasneje opozarja s sireno, če se mu ne umaknejo). Naj bo to pismo v premislek turističnemu društvu Zbilje, elektrarni in vsem ljubiteljem Zbiljskega jezera!

Igor Žirovnik
študent

Kljub težavam prvi

Čprav je med vodiško mladino precejšnje zanimanje za šport, pa v Vodica obstaja le nogometni klub. Toda zato je ta toliko bolj uspešen.

Ustanovili so ga leta 1969 in začeli tekmovali v Sorški ligi. Leta 1972 so prišli v II. razred ljubljanske nogometne podzveze, kjer so prvo leto bolj životarili, v letošnji sezoni pa so bili premočno prvi, saj so v 16 prvenstvenih tekmah doživeli le en poraz in dva remija ter prehiteli drugouvrščeno ekipo Mirne kar za 6 točk. Kot zmagovalci bodo prihodnje leto sodelovali v višji ligi.

Kljub temu da je klub dosegel velike uspehe, pa se bori z velikimi težavami. Od občine Šiška je dobil le 1000 din dotacije, kar pa je seveda občutno premalo. Zato tekmovalci hodijo na tekme z lastnimi avtomobili, sami pa si kupujejo tudi opremo. Letos nameravajo poleg igrišča zgraditi slačilnico, vendar jih z novim tisočakom občinske pomoči prav gotovo ne bodo mogli, čeprav bi nogometaši pomagali s prostovoljnimi delom.

Kot posebno zanimivost naj povemo, da v NK Vodice igra tudi nizozemski igralec Hurwits de Luis, vodiški Johann Cruyff, ki sicer živi v naši deželi. Klubu pomaga tudi njegov oče, saj mu je v letošnji sezoni daroval 500 guldnov.

Za uspehe sta poleg Hurwitsa zaslužna še tehnični vodja Franc Logar in trener Ljubo Medič, ki ima na razpolago 40 igralcev članskega moštva in 20 mladincev, ki sodelujejo v A moštvu, letos pa bodo ustanovili še B moštvo in ekipo mladincev.

Vodiški nogometaši si od nove TTKS obetajo več finančne pomoči glede na uspehe, ki so jih dosegli, kajti vsak entuziazem začne počasi kopneti. Člani NK Vodice pa so prav gotovo entuziasti, ki skrbijo, da šport in telesna kultura živita tudi na vasi. V tem njihovem prizadevanju bi jih morali izdatneje podpreti.

F. Kmetič

pohištvo
za dom in opremo

TAPO
celovška 317
telefon 53 685